

MVČK | Prezident Mezinárodního výboru Červeného kříže k situaci v Sýrii

25. květen 2017

Jsem v Sýrii již po páté a vždy vidím větší utrpení. Téměř polovina populace je již přemístěna [z domovů] a zcela vyčerpána konfliktem. Humanitární potřeby jsou enormní a v oblastech zasažených pokračujícími boji se prudce zvyšují.

To platí zvláště v těžko dostupných místech. Nepravidelnost pomoci vystavuje tyto obyvatele riziku nedostatečné výživy, nedostatku čisté vody a nedostatečné zdravotní péče.

Je zcela jasné, že i kdyby konflikt zítra skončil, bude skličující to, jaká bude potřeba humanitární pomoci.

Během své pracovní návštěvy jsem se setkal se syrskými představiteli a jednali jsme o těchto humanitárních potřebách. Zdůraznil jsem zájem dále rozšířit pravidelný přístup MVČK k civilistům a zadrženým osobám a že je pro všechny strany konfliktu kriticky důležité více usnadňovat naši práci v terénu rychlejším a bezpodmínečným přístupem k potřebným.

Byl jsem ohromen nasazením tisíců členů a dobrovolníků Syrského arabského červeného půlměsíce, který spolu s námi pomáhá lidem v tísní. Jsme spolu se Syrským ČP připraveni posílit naše neutrální humanitární operace, jsme připraveni zvýšit rozsah doručované životně důležité pomoci. Ale přístup k potřebným je absolutně nezbytný. Nemůžeme lidem pomoci, pokud se k nim nedostaneme.

Jsem potěšen postupujícím pokrokem, který jsme v doručování pomoci přes frontové linie učinili – v r.2016 se počet operací „přes frontu“ proti roku 2015 zosminásobil! Jen od počátku tohoto roku jsme uskutečnili 19 takových operací. Dosahujeme toho díky našemu čestnému a přímému dialogu se všemi bojujícími stranami.

Je samozřejmé, že krátkodobé pomocné aktivity samy nestačí. Důležitý je dlouhodobý proces vytváření odolnosti, který můžeme podpořit. Rozšíříme naše programy zaměřené na znovuvybudování živobytí, abychom naplnili očekávání těch, kteří čekají trvalejší řešení, jako je přímá finanční pomoc nebo malé podnikatelské projekty.

Měl jsem štěstí hovořit přímo s těmi, kteří se snaží přežít v extrémně těžkých podmínkách. Cestou do Zabadani je destrukce a devastace zcela patrná. V Ein Al-Fijeh jsem potkal učitele, kteří museli utéci před boji, znepokojené tím, co znamenají léta bez vzdělávání pro mnoho syrských dětí. Byl jsem dojat, když mi Manar, 13letá syrská dívka, se kterou jsem se setkal v psychosociálním centru v Al Tal, dala vlastnoručně vyrobený dárek.

Syrská krize je především krizí ochrany. Musíme zajistit respektování pravidel války. Všichni musíme pomoci Manar i ostatním vyrovnat se s psychickými šrámy, které utrpěli v této válce. Budeme dále spolupracovat se syrskými orgány, abychom řešili potřeby rodin, jejichž příbuzní zmizeli, abychom zlepšili zacházení se zadrženými a jejich podmínky a abychom se dostali k civilistům za hradbou bojů.

Je také zřejmé, že klíčem k ukončení tohoto utrpení je politické řešení. Tato řešení však nesmí odhlížet od potřeb lidí, které jsem včera potkal. Pomoc musí být oddělená od politického procesu a tento proces nesmí učinit svět slepým k utrpení syrského lidu.